

Na vaše dotazy odpovídá prof. MVDr. Z. Knotek, CSc.

Veterinární poradna

Chtěl bych se zeptat, zda je možno nějak předejít problému s osinkami trav. Bydlíme na sídlišti, kde je částečně udržovaná parková úprava a vstup psů na trávník je zde nežádoucí. Dokonce se zde čas od času objeví i cedulka s vysloveným zákazem volného venčení psů. Pro venčení psů je naopak vymezen pás neudržované zeleně, kde mohutně bují různé trávy a plevely. Nikdo to zde neseká. Ushlé klásky trávy jsou běžně příčinou zánětů uší u mnoha psů, u řady z nich i opakovaně. Ještě horší situaci jsme zaznamenali u našeho čtyřletého kokršpaněla. Už jsme s ním byli na veterině třikrát. Dvakrát měl klásek trávy v uších, v loňském roce dokonce i v nosu. Po několika týdnech marných pokusů o vyléčení rinitidy běžnými léky jsme byli naším veterinářem odkázáni do Brna na fakultu. Zde mu nakonec našli kousek staré trávy v jedné nozdře, ale potvrdili i plísňovou infekci. Zároveň jsme byli upozorněni na nebezpečí, že situace se může kdykoliv opakovat. To bychom samozřejmě nechtěli, neboť náš pes zánětem velmi trpěl, pro zákrok musel být uspán a rovněž celá léčba byla ekonomicky dost náročná. Můžete nám poradit jak psa chránit?

Z. D., Pardubice

Rada může mít v tomto případě řadu podob. Především lze vznést dotaz na vaše místní zastupitelstvo, proč není zezeň pečlivěji udržována. Za psa jistě platíte poctivě nemalý poplatek, a proto máte na podobnou službu nárok. Ostatně neudržované porosty plné různých plevelů jsou často zdrojem alergií u lidí a rovněž místem ukládání různých nevhodných odpadků. Druhým doporučením je snažit se místům s porostem usychajících trav raději vyhnout. To nebývá lehké, ale často lze volit trasu procházky tak, aby se riziko omezilo na minimum. V úvahu připadá i ochrana nosu psa. Pokud je váš pes zvyklý nosit košík, bylo by možno mu, alespoň v nejnepříhodnějším období, opat-

řit košík jemnou síťovinou, která by mohla riziko průniku trav omezit jako jakýsi filtr. Běžně se však v podobných situacích doporučuje zásada zvýšené kontroly. V místech s nebezpečným porostem není radno nechat psa volně pobíhat bez dohledu. Pokud u psa na procházce zaznamenáte náhlé kýčání, třepání hlavou a olizování, je třeba ihned zkontrolovat, zda část trávy nevyčívá z nozder. Můžete se opatrně pokusit trávu vytáhnout, ale není to snadné, neboť podráždění nosu je velmi silné a pes je v takové situaci často těžko ovladatelný. Ideálním řešením je potom ihned vyhledat veterinárního lékaře. Pokud se jedná o případ cizího tělesa v dutině nosní, kdy je lékařská pomoc vyhledána velmi rychle (řádově v hodinách, maximálně během 48 hodin), je zákrok relativně snadný. To ovšem neznamená, že se jedná o pouhé vytažení klásku „naslepo“. I zde je někdy nutné použít optickou kontrolu (většinou se jedná o rigidní endoskop), což umožňuje bezpečné a rychlé vyřešení problému. Cizí těleso je v takových případech poměrně brzy odhaleno, neboť bývá jen částečně přichyceno ke sliznici stěny dutiny nosní. K odstranění se používají jemné kleštičky a celý zákrok je detailně kontrolován optikou rigidního endoskopu. Značně se zkracuje i doba potřebné anestezie. Pokud je ale návštěva specializovaného pracoviště oddalována, skutečně hrozí riziko chronicky probíhajícího zánětu, nežádoucí kombinovaného s bakteriální, kvasinkovou nebo plísňovou infekcí. Samotné odstranění cizího tělesa je v těchto případech rovněž mnohem složitější, neboť okolní sliznice s osinkou reaguje a je podrážděna. Vysoké koncentrace hlenu, hnisu nebo i krvácení potom orientaci při rinoskopickém zákroku hodně ztěžují. Z vlastní klinické praxe vím, že pokud jednou klient se svým pejskem podstoupí takovou náročnou anabázi, příště je již mnohem pozornější. Současně je nutno uvést, že skutečně existují i případy, kdy jsme odstraňovali kousky trav z nosu psa opakovaně. Opravdu nelze doporučit nic lepšího, než jsem uvedl výše. Tedy důraz na čistotu vnějšího prostředí, dobrou kon-

trolu psa při venčení a v některých případech i vytvoření filtru.

Chovám deset let českého fouska. Původně byl často využíván i pro aktivní práci v lese. V posledních dvou letech je však už pomalejší, a proto tráví většinu času odpočinkem na zahradě. Občas u něj zaznamenám nával kašle a krátkodobé dušení. Situace se však vždy zakrátko sama upraví. Veterinární lékař mi naznačil, že se může jednat o onemocnění, které souvisí s věkem, a vyslovil podezření na onemocnění oběhového systému. Jelikož jsem sám kardiak, musím přiznat, že se mi zdá tato diagnóza skutečně velmi pravděpodobná. Co mám dělat? Existuje nějaké schéma léčby psa s onemocněním srdce? *J. I., Trutnov*

V každém případě bude vhodné navštívit veterinárního lékaře, který se zabývá diagnostikou onemocnění srdce a oběhového systému. Kromě běžných klinických vyšetření bude nejspíš provedeno i EKG, ultrasonografické vyšetření srdce a usku- tečně i radiografické vyšetření dutiny hrudní. Nelze vyloučit, že se v tomto případě může jednat o dilatační kardiomyopatii. Postiženy mohou být jen některé části srdce, ale není vyloučenou ani celkové postižení všech srdečních dutin. S léky velmi opatrně, dokud nebude jasně stanovena diagnóza! Automatické nasazení léků chovatelem může být zdrojem vážného rizika poškození zdraví pacienta. Například při léčbě dilatační kardiomyopatie je mnohem větší důraz kladen na ACE-inhibitory a látky blokující speciální adrenergní receptory (beta) než na podávání klasických digitalisových preparátů (digoxin). Dušnost způsobená tvorbou otoků může být snížena při správném nasazení vhodných diuretik, vždy současně s dodržením zásady stálého přístupu pacienta ke zdroji pitné vody. ■